

[Ninn-Hansen.]

er rigtigt, sådan stiller vi os med den demokratiske opfattelse, vi har, også over for politiske modstandere; men det betyder jo ikke, at vi behøver at interessere os for, hvor det pågældende parti placerer sine stemmer. Vi har indtryk af, at dette i alt for høj grad har interesseret den højtærede statsminister, og nu fik vi jo at vide af det ærede medlem hr. Erik A. Jensen, at det ikke alene er på den politiske front, men også på den faglige front, socialistisk folkeparti er parat til at komme regeringen til hjælp. Det ærede medlem hr. Erik A. Jensen mente, at det var en passende opgave for ham at stige om bord i „Freia“ sammen med repræsentanter for havnearbejderne. Det glæder mig dog, at den højtærede minister for offentlige arbejder kunne belære det ærede medlem om, at denne optræden var ukorrekt. Jeg håber dog ikke, at den, forekommer det mig, alt for store tilbøjelighed, der har været hos den høje regering til at interessere sig for socialistisk folkeparti her i dette hus, skal afstedkomme lignende interesse på det faglige område.

Den højtærede statsminister præciserede, at den høje regering ikke havde siddet med korslagte arme. Ja, måske, men vi har dog indtryk af, at der ligesom først sker noget, når oppositionen bringer sagerne frem. Vi har indtryk af, at det først var efter debatten den 13. april, at den højtærede statsminister gik ind i den rolle, der i Aktuelt er karakteriseret som mæglerens rolle — den højtærede statsminister ønsker betegnelsen formidleren. Dette udtryk, formidleren, kan måske berolige til nogle sider; jeg ved det ikke. Men det var det samme blad, der talte om statsministerens hemmelige våben, og noget sådant kan man jo altid frygte; derfor skal det formodentlig, når statsministeren understreger, at han er formidleren, opfattes således, at der ikke findes noget hemmeligt våben hos den højtærede statsminister.

Den højtærede statsminister mente ikke, det ville være rimeligt at fastsætte en bestemt frist; men den højtærede statsminister besvarede ikke det spørgsmål, jeg stillede om, hvorvidt statsministeren havde foretaget noget for at få parterne inden for jerindustrien til at godkende det synspunkt, jeg dog må opfatte som ganske naturligt,

når man ser det hele ud fra en samfundsmæssig interesse: at man skal i arbejde hurtigst muligt. Selv om statsministeren placerer sig selv som formidleren, synes jeg, det havde været opgaven for den, der står for ledelsen af landets regering, at præcisere, at nu gælder det om, at de økonomiske tab ikke bliver større end nødvendigt, og at man derfor bør forhindre en strejke, som ingen kan opnå noget ved. Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen opnår jo ikke noget i de 8 dage, hvor man vil strejke videre. Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen og de folk, han repræsenterer, kunne jo lige så godt være gået i arbejde med det samme, og jeg tror, at der fra alle sider blandt dem, der er ramt af strejken — det gælder både de strejkende og deres familier — uanset hvordan de tidligere har stemt om mæglingforslaget, er en lyst til at komme i gang med arbejdet igen hurtigst muligt.

Den højtærede statsminister kunne ikke angive nogen frist for transportområdet. Nu hørte vi jo en redegørelse fra den højtærede minister for Grønland. Jeg vil gerne takke den højtærede minister for denne redegørelse og for, at den kunne komme allerede i dag. Jeg har taget til efterretning, hvad der blev sagt om det forsyningsmæssige område, og vil selvfølgelig fortsat interessere mig for, om den transportstrejke, vi har, vil ramme byen Julianehåb forsyningsmæssigt. Men det, jeg i særlig grad lagde mærke til, var, hvad den højtærede minister for Grønland sagde om anlægsvirksomheden, idet den højtærede minister sagde, at ret vigtige områder af anlægsvirksomheden kan gå ud, og tilføjede, at det er begrænset, hvor længe vi kan trække ventetiden ud. Se, her er det jo sagt fra en af den højtærede statsministers egne kolleger, at der kan være tale om en frist. Der kan være tale om en frist, hvis man regner med, at det er noget væsentligt — og det gør jeg i hvert fald — at anlægsarbejderne i Grønland ikke udsættes for nogen afbrydelse. Også i den forbindelse mener jeg det ville være rimeligt, om den højtærede statsminister her i dag kunne sige: vi fastsætter den og den frist for de videre forhandlinger. Det ville jo være helt i overensstemmelse med den formidlerrolle, den højtærede statsminister hidtil har